

O d l i š n é   s t a n o v i s k o
v zmysle § 6 ods. 8 zákona č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade Slovenskej republiky a o zmene
a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov
k uzneseniu Súdnej rady Slovenskej republiky
č. 89 zo 16. apríla 2013

Výsledok rozhodovania Súdnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „súdna rada“) o voľbe člena disciplinárneho senátu, majúceho sa zaradiť do databázy členov disciplinárnych senátov z kandidátov navrhnutých ministrom spravodlivosti (§ 119a ods. 1 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov, ďalej len „zákon o sudcoch“) je zat’azený chybou nekorektného vedenia príslušnej časti zasadnutia i hlasovania o kandidátoch.

Pri predložení návrhu kandidátov v abecednom poradí ich priezvisk (1. JUDr. Stanislav Galovič a 2. JUDr. Mária Képešyová) nemalo žiadnu úlohu zohrať nedostavenie sa prvého kandidáta na zasadnutie súdnej rady (zvlášť ak tento bol prítomný i vypočutý už na 4. zasadnutí súdnej rady, konanom 26. februára 2013 a dokonca na takomto zasadnutí získal aj potrebný počet hlasov členov súdnej rady, avšak následne bol takpovediac odsunutý na tzv. nezvoliteľné miesto inými kandidátmi s vyšším počtom hlasov, tu por. zápisnicu a zvukový záznam z príslušného zasadnutia) a z toho plynúca možnosť prezentácie len druhej kandidátky, ale sa malo pristúpiť k hlasovaniu o oboch kandidátoch v poradí, v akom títo boli navrhnutí.

To sa ale nestalo, keď sa najskôr pristúpilo k hlasovaniu o druhej kandidátke, tá získala počet hlasov členov súdnej rady potrebný na zvolenie a následne bolo hlasovanie o druhom (vzhľadom k uvedenému vyššie prvom) kandidátovi označené za bezpredmetné (s poukazom na to, že výber z dvoch ministrom navrhnutých kandidátov – v tejto súv. por. i § 119a ods. 3 zákona o sudcoch – už vykonaný bol), pričom až po spochybnení názoru o takejto bezpredmetnosti (čo zachycuje zvukový záznam zo zasadnutia, nie však i zápisnica) bolo vykonané aj hlasovanie o ňom. Nemôže byť pritom žiadnej pochybnosti o tom, že pri takomto postupe bola prinajmenšom časť členov súdnej rady ovplyvnená názorom o tom, že voľba už vykonaná bola a naopak minimálny význam tu bol pripísaný stále existujúcej možnosti, že pri rešpektovaní skoršej praxe o zvolení kandidáta s najvyšším počtom hlasov (tu por. okrem zápisnice zo 4. zasadnutia súdnej rady i jej uznesenie č. 65 z 26. februára 2013) by kandidát JUDr. Galovič mohol získať aj vyšší počet hlasov než JUDr. Képešyová (čo by logicky viedlo k tomu, že zvolený by bol on).

Mgr. Dušan Čimo, v. r.